

етно же чловѣкъ приличя на оніе животны, що могатъ да се исправятъ като него на два крака, (каквото маймуни-тѣ). Най чястно же и особено, *чловѣкъ приличя Богу*, защото е созданъ по образъ-тѣ и по Божіѣ-тѣ приликѣ. Таковимъ образомъ за да си составимъ едно понятіе за чловѣкъ, трѣба да си възвисимъ умъ-тѣ и да си представимъ що е Богъ? и — само тогава можемъ да сознаемъ и да разбиремъ добръ: що е чловѣкъ? — който е созданъ по приликъ-тѣ Божіѣ

2) Спорядъ горѣизложенное, чловѣкъ приличя на други-тѣ животны т. е. на левъ, конь, овца, риба и пр.; понеже има общій съ тѣхъ бѣлягъ „животность“ но тукъ можемъ да кажемъ какъ чловѣкъ не е риба, защото си подая самъ рожбы-тѣ; и какъ чловѣкъ не е нито конь, нито левъ, нито овца; понеже онъ е едно животно, обдарено съ слово и разумъ — дарби, които други-тѣ животни: левъ, конь, овца и проч. нѣматъ. — Слѣдователно, само на онова животно може да се даде понятіе-то „чловѣкъ“ кое-то подая само рожбы-тѣ си и е обдарено съ слово, умъ и разумъ: — е создано сирѣчь по Божіѣ приликѣ. Таковимъ образомъ се образува всяко едно понятіе и спорядъ горѣизложенны-тѣ два способа, които се називаватъ: единъ-тѣ *синтетически* а другій *аналитически*.

Понятія-та се раздѣлятъ ёще на 1) ясны, 2) тѣмны, 3) различителны, 4) убѣрканы, 5) пѣлны и 6) непѣлны.

1) *Ясно поняшіе* се називава онова, на кое-то бѣляци-тѣ сѣ изложени и назначени съ отличителны и ясны черты въ форми-тѣ на мислянье-то.

2) Напротивъ, *тѣмно поняшіе* е онова, бѣляци-тѣ на кое-то не сѣ ясно начертани въ форми-гѣ на мислянье-то и — представляемій предметъ не може ясно да се отличи отъ други-тѣ предмети,